

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13886/2024
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Перо Нединић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Сокнић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 179/24 од 14.02.2024. године, у седници одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 179/24 од 14.02.2024. године у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 179/24 од 14.02.2024. године у ставу првом изреке.

Образложење

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави П 255/20 од 24.11.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужени сметали тужиоце у последњој мирној и фактичкој државини жичане оградe која се састојала од седам редова бодљикаве жице окачене на дрвене багремове стубове – шипове, пречника 10-15 цм, а висине 1,8 м, која се простирала преко катастарских парцела број .. и .., обе у КО ... и то: почев од катастарске парцеле број .. у КО ..., затим преко дела катастарске парцеле број .. у КО ..., дефинисана детаљним тачкама: 1, 13, 14, 15, 1, 2, 3 до детаљне тачке 20 у дужини 25,31 метара, затим преко дела катастарске парцеле број .. у КО ..., дефинисана детаљним тачкама почев од тачке 20, затим детаљне тачке 4, 5 и 6 у дужини од 33,08 метара, а све у укупној дужини 58,39 метара на начин што су дана 02.02.2020. године без знања, одобрења и сагласности тужилаца уклонили жичану ограду са наведених парцела, што су тужиоци сазнали истог дана, чиме су их онемогућили у несметаном и мирном коришћењу жичане оградe на начин како су је до тада користили. Ставом другим изреке, наложено је туженима да успоставе пређашње стање тако што ће жичану ограду описану у ставу првом изреке вратити на место одакле је уклоњена, под претњом извршења. Ставом трећим изреке, забрањено је туженима да убудуће на исти или сличан начин сметају тужиоце у мирној и несметаној државини описане жичане оградe у смислу члана 79. Закона о основама својинскоправних односа, под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде

трошкове поступка од 993.736,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 179/24 од 14.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, укинута је решење истог суда П 255/20 од 26.12.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 1. ЗОО прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док се према ставу 6. истог члана у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Правноснажним решењем одлучено је о тужбеном захтеву за сметање државине државине жичане опграде у складу са меродавним материјалним правом из Закона о основама својинскоправних односа. Посебна ревизија се може изјавити једино због погрешне примене материјалног права, а битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно утврђено чињенично стање нису законски разлози због којих би се могло дозволити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Како тужени наводима ревизије оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања, те имајући у виду да се ради о парници ради сметања државине у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 452. став 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку у парници због сметања државине у коме је посебном одредбом члана 452. став 5. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужених није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**